

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 marca 2021 r. w sprawie R 1216/2020-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2021 – Domator24.com Paweł Nowak/EUIPO – Siwek i Didyk (Fotele)

(Sprawa T-256/21)

(2021/C 278/73)

Język skargi: polski

Strony

Strona skarżąca: Domator24.com Paweł Nowak (Zielona Góra, Polska) (przedstawiciel: T. Gawliczek, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Piotr Siwek (Gdańsk, Polska), Sebastian Didyk (Gdańsk)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca przed Sądem

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 3 304 021-0001 (fotele)

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 marca 2021 r. w sprawie R 1275/2020-3

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- zasądzenie na rzecz Skarżącego od strony przegrywającej kosztów postępowania przed Sądem Unii Europejskiej oraz – na zasadzie przepisu art. 190 ust. 2 Regulaminu – niezbędnych kosztów poniesionych przez Skarżącego w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą EUIPO;
- w przypadku wstąpienia przez Interwenientów do postępowania, nakazanie im pokrycia własnych kosztów.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b) w zw. z art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002, poprzez przyjęcie, że wzór był w dacie zgłoszenia pozbawiony indywidualnego charakteru;

- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b) w zw. z art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002, poprzez przyjęcie, że powołany jako dowód w sprawie wcześniejszy wzór, mógł stać się dostatecznie znany podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w branży gamingowej.
- Naruszenie reguły rozkładu ciężaru dowodu;
- Naruszenie reguły swobodnej oceny dowodów;
- Naruszenie przepisu art. 25 ust. 1 lit. b) w zw. z art. 6 ust. 1 lit. b) w zw. z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;
- Naruszenie przepisu art. 25 ust. 1 lit. b) w zw. z art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu w dniu 13 maja 2021 r. – Yanukowych / Rada

(Sprawa T-262/21)

(2021/C 278/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wiktor Fedorowycz Janukowycz (*Rostów nad Donem, Rosja*) przedstawiciel: adwokat B. Kennelly

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2021/394 z dnia 4 marca 2021 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/391 z dnia 4 marca 2021 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ⁽²⁾ (zwanym dalej „dziewięcioma aktami zmieniającymi” lub „sankcjami z 2021 r.”), w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Skarżący wnosi również o zwrot kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada nie zbadała, ani nie była w stanie zbadać, czy decyzje ukraińskich organów, na których oparła się, umieszczając nazwisko skarżącego w wykazie, zostały przyjęte z poszanowaniem jego praw podstawowych, tj. prawa do obrony i skutecznej ochrony sądowej.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada popełniła oczywiste błędy w ocenie w ramach ustalenia, że kryterium umieszczenia w wykazie zostało spełnione. W szczególności Rada przyjęła informacje dostarczone przez biuro prokuratora generalnego Ukrainy, nie przeprowadzając odpowiedniego badania oraz nie uwzględniając nieprawidłowości wskazanych przez skarżącego. Rada powinna była – w świetle przedstawionych przez skarżącego uwag i dowodów obciążających – dokonać dodatkowych sprawdzeń oraz wystąpić do organów ukraińskich o przedłożenie dalszych dowodów, jednak zamiast tego przeprowadziła dochodzenie w ograniczonym zakresie, co było niezgodne z tym, co było od niej wymagane. W konsekwencji sankcje z 2021 r. nie opierają się na wystarczająco solidnej podstawie faktycznej.